

kulturskat, og hvornår noget er regulært krigsbytte. Det er også den forklaring, jeg har fået fra folk, der siger, de har forstand på det her, altså fagfolk inden for området.

Det kan måske undre, hvorfor det er helt naturligt, at f.eks. originaludgaven af Jydske Lov findes i Sverige, eller hvorfor originaludgaven af Sjællandske Love ligger i Sverige. Hvorfor er sådan nogle ting ikke i Danmark, hvor man ville forvente at finde dem?

Det er ud fra den samme tankegang, at Danmark går ind i en dialog med Norge og med Grønland, efter at Grønlands Nationalmuseum er kommet på banen, nemlig for at tilbagelevere nogle af de ting, som vi ud fra en logisk vurdering mener rettelig bør være de steder. Og jeg mener, at ministeren med rette også kan bruge de argumenter over for Sverige.

Selvfølgelig er det også Dansk Folkepartis holdning, at når vi går ind i sådan en dialog, kan det også medføre, at Danmark må tilbagelevere nogle af de ting, vi har. Det er helt logisk, og der er slet ikke nogen tvivl om, at det vil ministeren i så fald have Dansk Folkepartis opbakning til at gøre.

Per Stig Møller (KF):

Ministeren nævnte, at fagfolk frarådede det.

Fagfolk frarådede også, at de islandske håndskrifter skulle udleveres til Island i 1966, når nu ministeren nævner det. Det var fagfolk meget kraftigt imod, så det var en politisk afgørelse.

Der er så sket det, at her i januar har Europa-rådet besluttet, at russerne skal aflevere en masse af de ting, de trak med hjem fra de baltiske lande og fra Tyskland i 1945. Der er altså en ny politisk beslutning i Europa om tilbagelevering.

Så nævnte ministeren 600-året for Kalmarunionen. Var det egentlig ikke en god anledning til at opfordre svenskerne til at opføre sig politisk på samme måde, som Danmark gjorde med de islandske håndskrifter, og sige: Nu må vi have bragt nogle af de mest fundamentale ting i orden?

Dér er vores Jydske Lov jo en fundamental ting, for med den grundlægges Danmark som en retsstat. Det er lidt pjattet, at da man skulle have fat i den i Stockholm for 2 år siden, vidste svenskerne end ikke, at de havde den, og de havde ikke engang katalognummer på den. Så mon ikke den lå bedre i Danmark?

Jeg vil opfordre ministeren til i anledning af 600-året næste år at indlede en dialog med henblik på at få den tilbage.

Kent Kirk (KF):

Hvis ministeren nu er i stand til at svare positivt på hr. Per Stig Møllers spørgsmål, vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren så også vil sikre, at Jydske Lov kommer til Jylland.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Det er meget klart, at de spørgsmål, der rejses nu, er nogle, der optager os alle sammen. Jeg tror også, det er meget klart, at det vil være en god idé at tage en fælles diskussion, og jeg tilkendegav under det forrige spørgsmål, at jeg vil benytte lejligheden under Nordisk Råds møder her i København i løbet af november måned til, jeg ved ikke, om vi kalder det en kaminpassiar, men i hvert fald til uformelt at starte en yderligere dialog og et yderligere samspil.

Så vil jeg godt citere, hvad Mogens Bencard siger i Berlingske Tidende forleden dag om de ting, der i 1600-tallet blev hentet til Danmark:

»Det var en del af krigens jura, at den general eller konge, der gik i krig og havde erobret en by eller et helt land, havde krav på kompensation for sine krigsudgifter. Det blev meddelt borgherren, borgmesteren eller landsherren, hvor stor erstatningen skulle være. Hvis sejrherren fik betaling i rede penge, kunne han drage bort igen, men hvis borgherren ikke kunne betale eller ikke var til stede, så skete der en plyndring som kompensation for de penge, sejrherren ikke kunne få på anden måde.«

Sådan var det altså i 1600-tallet. Det er klart, at vi nu befinder os på grænsen til det 21. århundrede. Derfor vil jeg sige til hr. Per Stig Møller, at de oplysninger, der kommer nu, glæder mig meget, og jeg kendte lidt til de beslutninger, der er taget vedrørende de baltiske lande og Rusland.

Diskussionen om de islandske håndskrifter i 1966 var jo ikke alene et spørgsmål om, hvad fagfolk sagde. Der var særdeles aktive politikere, deriblandt hr. Per Stig Møller og hans far, Poul Møller, der med næb og kløer modarbejdede en udlevering og sågar skrev breve om, at disse ting ikke skulle udleveres.

Det glæder mig meget, hvis hr. Per Stig Møller nu indtager det modsatte synspunkt i relation til Jydske Lov og lignende.

Jeg vil bekræfte endnu en gang, at jeg gerne vil sikre en dialog.

Spørgsmålet om, hvornår og hvor Jydske Lov kommer hen, og i givet fald hvilken del af Jylland den skal tilbage til, vil jeg vente med at besvare mere præcist.